

nødvendigvis maatte være det, hvornaar den vedkommende kom ind under Fattigforsørgelse, var der i dette Forslag en meget klar og kortfattet Bestemmelse om, naar det skete, nemlig i det Øjeblik, da Alimentationsbidraget var udbetalt af en Forsørgelseskommune. Den Regel kunde der ikke tages fejl af. Det kan med Hensyn til Forsørgelsesretten komme til at spille en Rolle, fra hvilken Dag den vedkommende er kommen ind under Fattigforsørgelsen. Jeg kan ikke se, at den Bestemmelse, der er indsat i Landstinget, har tydeliggjort Forslaget. Tværtimod! Jeg indrømmer, at man nok kan hitte ud af, hvorledes det skal forstaas; men jeg kan ikke se rettere, end at det kan gaa saaledes, at Alimentanten kan være under Fattigforsørgelse paa et Tidspunkt, hvor ingen Kommune har betalt noget for ham. Det kan være tvivlsomt, hvorvidt en Mand saa kan siges at være under Fattigforsørgelse. Ganske vist er der udbetalt et Forskud af Politimesteren, men det er ikke afgjort, om han kan betale det eller ej, enten fordi man ikke kan finde ham, eller der ikke er foretaget Udpantning for at faa Bidraget ind. Det er ikke saa klart som den tidligere Bestemmelse. I øvrigt indrømmer jeg, at naar det er Bestemmelsen, naar vi holde os til den, selv om den ikke kan siges at være i Overensstemmelse med den gældende Praksis, at Folk komme under Fattigforsørgelse, naar der af Kommunekassen er udbetalt dem noget, og det ere de, indtil det er tilbagebetalt.

Det er de væsentligste af de Ændringer, som Forslaget er undergaaet i det andet Ting. Et Par Smaaændringer har jeg ikke nævnt, da de ere af ren redaktionel Art. Men jeg indrømmer, at de Ændringsforslag, jeg har nævnt, og som jeg har omtalt mere udførligt end strengt nødvendigt, navnlig set fra Kommunernes Standpunkt, ikke har forandret noget i Lovforslaget, saa at vi for disses Vedkommende ere lige saa godt tjente med at arbejde med Forslaget som det foreligger her, som vi vilde have været med Forslaget, hvis det var blevet vedtaget uforandret, som vi sendte det her fra ved Samlingens Begyndelse. Jeg kan derfor,

som sagt, kun anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg er overbevist om, at navnlig Sogneraadene paa Landet ville være overordentlig taknemmelige for, at det store Arbejde, de for Tiden have med Inddrivelsen af Alimentationsbidrag, for Fremtiden kommer til alene at sortere under Politimesteren. Hele Behandlingen vil derved blive i høj Grad simplificeret, og det vil være langt lettere baade for Politimesteren og Sogneraadet at arbejde med den ny Lov end med den gamle.

Bojsen: Ordføreren for det i Fjor nedsatte Udvalg har nu gjort Rede for de i det andet Ting vedtagne Ændringer i Lovforslaget. Der er jo nemlig i Aar den Ulempe, at der ikke har været nedsat noget Udvalg. Det havde maaske været heldigt, idet man da havde kunnet underkaste de foretagne Ændringer en noget nøjere Overvejelse. Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg erindre om, at allerede Loven af 12te April 1892 havde til Formaal at indskrænke det Arbejde, som paa hvilede Sogneraadene med Hensyn til Alimantationssager, og i højere Grad end hidtil at overdrage dette Arbejde til Politimestrene og derved tillige at gøre de paa gældende Sager til Politisager. Ved Lovens Gennemførelse i 1892 lykkedes det ikke ganske at udføre denne Tanke, og ved dens Gennemførelse i det praktiske Liv har det vist sig, at der ved denne Lovfaktisk kun er kommet et Mellemlid mere, et Omsvøbsdepartement mere ind, ved at Politimesteren inddroges, men at det Arbejde, der paa hviler Sogneraadene, ikke i nogen væsentlig Grad er blevet lettet, og navnlig derved — det kan vistnok med Føje siges — at man ikke fra Retsbetjentenes eller deres Kontorers Side optog disse Sager med den Velvilje, som var nødvendig, dersom det Øjemed, Loven havde, i Virkeligheden skulde kunne gennemføres. Dette er ikke til at undres over, thi disse Sager ere jo i høj Grad vidtløftige og besværlige i mange Henseender. — De Klager, som hidrørte herfra, have saa foranlediget de ærede Forslagsstillere til at fremkomme med det Lovforslag, som forelaa her for to Aar siden. Ved dette Forslags Behandling tillod jeg mig at henstille til de meget